

ADVIES Nr. 1.593

Zitting van dinsdag 30 januari 2007

Monitoring en controle tewerkstelling buitenlandse arbeidskrachten :

- ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006
- ontwerp van koninklijk besluit betreffende het bijhouden van bepaalde sociale documenten voor gedetacheerde werknemers

x x x

ADVIES Nr. 1.593

Onderwerp : Monitoring en controle tewerkstelling buitenlandse arbeidskrachten :
- ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006
- ontwerp van koninklijk besluit betreffende het bijhouden van bepaalde sociale documenten voor gedetacheerde werknemers

De heer P. VANVELTHOVEN, minister van Werk, heeft bij brief van 11 mei 2006 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van wet tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen en twee ontwerpen van koninklijk besluit betreffende hetzelfde onderwerp.

De bespreking van dat dossier werd toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen van de Raad.

In het kader van haar werkzaamheden heeft die commissie beroep kunnen doen op de medewerking van de terzake bevoegde ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg (FODWASO), de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) en de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, die ondermeer de adviesaanvraag van de minister nader toegelicht hebben.

Op verslag van die commissie werd op 21 november 2006 het eerste deeladvies uitgebracht met betrekking tot het ontwerp van wet (advies nr. 1.579).

Op 28 december 2006 werd in het Belgisch Staatsblad de programmawet (I) van 27 december 2006 gepubliceerd. De artikelen 137 tot 167 van de programmawet (Hoofdstuk 8 van Titel IV) betreffen de voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen.

Op verslag van dezelfde commissie heeft de Raad vervolgens tijdens zijn zitting van 30 januari 2007 het volgende advies uitgebracht over de twee voor advies voorgelegde ontwerpen van koninklijk besluit.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer P. VANVELTHOVEN, minister van Werk, heeft bij brief van 11 mei 2006 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over het volgende ontwerp van wet en de volgende ontwerpen van koninklijk besluit :

- een ontwerp van wet tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen
- een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van de wet van ... tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen
- een ontwerp van koninklijk besluit betreffende het bijhouden van bepaalde sociale documenten voor gedetacheerde werknemers

Die ontwerp teksten werden tijdens de ministerraad van 28 april 2006 goedgekeurd.

Zij geven uitvoering aan de eerste fase van het LIMOSA-project (Landenoverschrijdend Informatiesysteem ten behoeve van MigratieOnderzoek bij de Sociale Administratie)¹, namelijk de instelling van een voorafgaande meldingsplicht voor alle gedetacheerde werknemers, zelfstandigen en stagiairs.

De minister wijst er in zijn brief op dat, hoewel die ontwerpen strikt genomen niet aan het sociaal overleg onderworpen zijn, de ministerraad toch heeft besloten het advies van de Nationale Arbeidsraad in te winnen. De minister dringt aan op een spoedbehandeling.

De werkzaamheden werden toevertrouwd aan de commissie Individuele Arbeidsverhoudingen van de Raad.

Gezien de spoedeisendheid, bracht de Raad, op verslag van die commissie, op 21 november 2006 een eerste deeladvies uit met betrekking tot het ontwerp van wet (advies nr. 1.579).

De Raad brengt nu in een tweede fase advies uit over de twee ontwerpen van koninklijk besluit.

Op 28 december 2006 werd in het Belgisch Staatsblad de programmawet (I) van 27 december 2006 gepubliceerd. De artikelen 137 tot 167 van de programmawet (Hoofdstuk 8 van Titel IV) betreffen de voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen.

Ten gevolge hiervan verkreeg de Raad een aangepaste versie van het eerste ontwerp van koninklijk besluit waarover zijn advies werd gevraagd. Het onderhavig advies baseert zich op die tekst.

¹ Dit stappenplan van de werkgroep Modernisering van het beheer van de sociale zekerheid geeft uitvoering aan de beslissing van de ministerraad van 23 december 2005 om een elektronisch systeem van monitoring en controle op te zetten voor elke vorm van tewerkstelling van buitenlanders in België. De tweede fase beoogt het aanleggen van een centraal kadaster op basis van de gegevens van de verplichte melding. De derde fase beoogt de oprichting van een uniek elektronisch loket waar zowel de veralgemeende meldingsplicht als de aanvraag van arbeidskaarten, beroepskaarten, vestigingsattesten en verblijfsvergunningen kunnen worden behandeld.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft de ontwerpen van koninklijk besluit aandachtig onderzocht. In het kader van dat onderzoek heeft hij kunnen rekenen op de medewerking van een vertegenwoordiger van de minister van Werk en de vertegenwoordigers van de FODWASO, de RSZ en de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

Hij formuleert een aantal punctuele opmerkingen op grond van een onderzoek van de artikelen van de ontwerpen van koninklijk besluit.

A. Ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006

1. Bemerkingen met betrekking tot de artikelen 1 tot 3

De Raad constateert dat de artikelen 1 tot 3 van dit ontwerp van koninklijk besluit tot doel hebben uitvoering te geven aan artikel 138, tweede en derde lid van de programmawet (I) van 27 december 2006.

Hierin wordt gesteld dat het aan de Koning toekomt om bepaalde categorieën uit te sluiten van het toepassingsgebied van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006, rekening houdend met de korte duur van hun verblijf in België of met de aard van hun activiteit.

Artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit sluit bepaalde categorieën van gedetacheerde werknemers en hun werkgevers van het toepassingsgebied uit. Artikel 2 doet hetzelfde voor bepaalde categorieën van gedetacheerde zelfstandigen. Artikel 3 betreft gedetacheerde stagiairs en de instellingen waar zij hun studies of hun beroepsopleiding volgen en gedetacheerde zelfstandige stagiairs.

Voorafgaand aan zijn opmerkingen met betrekking tot de uitgesloten categorieën, wil de Raad er op wijzen dat zowel in de aanhef van artikel 1, als in de aanhef van artikel 3 op het einde van de zin het woord “gesloten” ontbreekt.

De Raad vraagt bovendien op algemene wijze dat, op basis van de ervaringen in de praktijk na de inwerkingstelling van het systeem, de uitsluitingen en de omvang ervan (doelgroep, duur) zonodig zouden worden bijgesteld om aan te sluiten bij de economische realiteit van het internationaal verkeer van werknemers en diensten.

Artikel 1, 1°

De Raad constateert dat artikel 1, 1° de werknemers tewerkgesteld in de sector van het internationaal vervoer van personen of goederen uitsluit van het toepassingsgebied van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006, tenzij deze werknemers cabotageactiviteiten op het Belgisch grondgebied verrichten.

Hij is van mening dat de tekst best duidelijker zou aangeven dat hier enkel de werknemers tewerkgesteld in de sector van het internationaal vervoer bedoeld worden die door hun in het buitenland gevestigde werkgever gedetacheerd worden naar België. Immers, voor werknemers die tewerkgesteld zijn door een in België gevestigde werkgever bestaat er sowieso geen meldingsplicht onder Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006.

Ten aanzien van werknemers die voor hun in het buitenland gevestigde werkgever cabotageactiviteiten op het Belgisch grondgebied verrichten, blijft de meldingsplicht van toepassing. Onder "cabotage" wordt het vervoer tussen twee punten die binnen België liggen, verstaan.

Er mag nochtans geen verwarring ontstaan over de werknemers ten aanzien van wie de meldingsplicht al dan niet geldt.

De Raad is van oordeel dat zeevarenden en binnenschippers onder dezelfde voorwaarden aan de meldingsplicht onderworpen zijn, namelijk enkel voor zover zij in België werken voor een in het buitenland gevestigde werkgever en voor zover zij cabotageactiviteiten op het Belgisch grondgebied verrichten.

Het verdient aanbeveling dit in het verslag aan de Koning bij het ontwerp van koninklijk besluit te verduidelijken.

Artikel 1, 4°

De Raad constateert dat artikel 1, 4° de werknemers die naar België komen voor het bijwonen van wetenschappelijke congressen of vergaderingen in beperkte kring uitsluit van het toepassingsgebied van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006, mits hun verblijf niet meer dan 5 dagen per maand bedraagt.

Hij wijst er op dat het verslag aan de Koning met betrekking tot deze bepaling aangeeft dat deze is geïnspireerd op het ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging, wat betreft de onderzoekers en de kaderleden, van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (versie van 20 december 2005), en meer bepaald de punten 27 ° en 28 °.

Punt 27° van dit ontwerp van koninklijk besluit heeft betrekking op “de buitenlandse onderdanen die tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever die naar België komen voor het bijwonen van wetenschappelijke congressen met internationale weerklank en verband houdende met de functies die ze uitoefenen”.

Punt 28° van dit ontwerp van koninklijk besluit heeft betrekking op “de buitenlandse onderdanen die tewerkgesteld worden als onderzoeker door een in het buitenland gevestigde werkgever die naar België komen om deel te nemen aan een vergadering in beperkte kring ...”

Het verslag aan de Koning geeft aan dat het de bedoeling is dat de uitsluiting uit de meldingsplicht ruimer is qua groep dan de vrijstelling voor de arbeidskaart.

Nochtans meent de Raad dat door de verwijzing naar de punten 27° en 28° van het in het verslag aan de Koning vermelde ontwerp van koninklijk besluit verwarring betreffende de juiste draagwijdte van de uitsluiting uit de meldingsplicht zou kunnen ontstaan.

Zo wijst de Raad er op dat het ontwerp van koninklijk besluit dat hem voor advies wordt voorgelegd niet tot doel heeft om deze uitsluiting te beperken tot “onderzoekers” die naar België komen voor het bijwonen van een vergadering in beperkte kring, in tegenstelling tot het punt 28 ° van het in het verslag aan de koning geciteerde ontwerp van koninklijk besluit, waar deze wel uitsluitend gevisieerd worden.

Hij vraagt, om reden van duidelijkheid, de twee hypothesen van punt 4° apart in het koninklijk besluit op te nemen en in het verslag aan de Koning te verduidelijken dat “bijwonen van vergaderingen in beperkte kring” een ruimere draagwijdte heeft, zodat ook zakenreizen in het algemeen bedoeld worden (bv. het verblijf van personen die vanuit het buitenland naar België komen om te onderhandelen over of het op poten zetten van een commercieel project, zoals de oprichting van een vestiging van een multinational), voor zover zij een beperkt verblijf in België vereisen.

Verder is de Raad van oordeel dat de notie “verblijf”, waaraan deze uitsluiting uit de meldingsplicht gekoppeld is, onvoldoende specifiek is om de inspectiediensten in hun taak te ondersteunen.

Hij is van mening dat het aanbeveling verdient om in de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit op te nemen dat een verblijf “noodzakelijk voor deze werkzaamheden” niet meer dan 5 dagen per maand mag bedragen. In het verslag aan de Koning zou bovendien kunnen verduidelijkt worden dat het niet de bedoeling is om de weekends waarop men aankomt of vertrekt hierop aan te rekenen, doch enkel rekening te houden met de werkdagen waarop de bedoelde werkzaamheden plaatsvinden.

Artikel 1, 5°

De Raad constateert dat artikel 1, 5° de werknemers die door een overheidsdienst worden tewerkgesteld, uitsluit uit het toepassingsgebied van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006.

Hij is van mening dat deze uitsluiting uit het toepassingsgebied zeer ruim geformuleerd en onvoldoende duidelijk is. De bedoeling van het systeem is om een totaalbeeld te krijgen van elke vorm van tewerkstelling van buitenlanders op Belgisch grondgebied. Gezien de mogelijkheid van misbruik terzake, vraagt de Raad om deze uitzondering meer precies te omschrijven.

Artikel 2, toe te voegen 7° en 8°

De Raad constateert dat de punten 2° en 3° van artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit twee categorieën van werknemers uitsluit uit het toepassingsgebied van het Hoofdstuk 8 van Titel IV van de programmawet (I) van 27 december 2006, namelijk :

- artikel 1, 2° : de werknemers die naar België worden gedetacheerd voor de initiële assemblage en/of de eerste installatie van een goed, die een wezenlijk bestanddeel uitmaakt van een overeenkomst voor de levering van goederen en die noodzakelijk is voor het in werking stellen van het geleverde goed en die uitgevoerd wordt door gekwalificeerde en/of gespecialiseerde werknemers van de leverende onderneming, wanneer de duur van de bedoelde werken niet meer dan acht dagen draagt. Deze afwijking geldt evenwel niet voor activiteiten in de bouwsector.

- artikel 1, 3° : de werknemers die als gespecialiseerde technici tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever en naar België komen om dringende onderhoudswerken of dringende reparatiewerken uit te voeren aan machines of apparatuur die door hun werkgever geleverd werden aan de in België gevestigde onderneming in dewelke de reparaties of het onderhoud plaatsvinden, mits hun verblijf niet meer dan 5 dagen per maand bedraagt.

Hij is van oordeel dat ook de naar België gedetacheerde zelfstandigen voor de initiële assemblage en/of de eerste installatie van een goed dat zij zelf leveren, voor zover die een wezenlijk bestanddeel uitmaakt van een overeenkomst voor de levering van goederen en die noodzakelijk is voor het in werking stellen van het geleverde goed, binnen dezelfde voorwaarden inzake de duur van hun verblijf als deze die gelden voor werknemers, van de meldingsplicht zouden moeten zijn uitgesloten.

Hetzelfde geldt voor de gedetacheerde zelfstandigen die dringende onderhoudswerken of dringende reparatiewerken in België komen uitvoeren aan machines of apparatuur, in de onderneming waaraan zij deze machines of apparatuur zelf geleverd hebben.

Hij vraagt hiertoe een punt 7° en 8° toe te voegen aan artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit.

2. Bemerkingen met betrekking tot de artikelen 4 en 5

De Raad constateert dat de artikelen 4 en 5 van dit ontwerp van koninklijk besluit tot doel hebben uitvoering te geven aan de artikelen 140 en 154 van de programmawet (I) van 27 december 2006, die stellen dat de Koning de groepen gegevens bepaalt die deel uitmaken van de voorafgaande melding door een in het buitenland gevestigde werkgever (of zijn aangestelde of lasthebber), door de instellingen waar gedetacheerde stagiairs hun studies of hun beroepsopleiding volgen, door de gedetacheerde zelfstandige of de zelfstandige gedetacheerde stagiair.

Artikel 4

De Raad constateert dat artikel 4, § 1 bepaalt dat de melding door een in het buitenland gevestigde werkgever (of zijn aangestelde of lasthebber) voor zijn gedetacheerde werknemer onder andere diens wekelijkse arbeidsduur en het werkrooster moet bevatten.

De Raad heeft kennis genomen van de uitleg van de vertegenwoordiger van de FODWASO dat de melding van deze gegevens ingegeven is door het feit dat de werkgevers die de voorafgaande aangifte verricht hebben gedurende een bepaalde periode vrijgesteld zijn van het opstellen en bijhouden van de sociale documenten, met uitzondering van de individuele rekening (artikel 144 van de programmawet (I) van 27 december 2006).

De melding van deze gegevens maakt aldus de controle door de inspectiediensten terzake mogelijk.

De leden die de werknemersorganisaties vertegenwoordigen zijn van mening dat, teneinde de bevoegde overheid toe te laten een daadwerkelijke controle uit te oefenen op de arbeidstijd van de aanwezige gedetacheerde werknemers, de wekelijkse arbeidsduur alsook het werkelijke uurrooster moet ingegeven worden in het LIMOSA-systeem. De vermeldingen in verband met de arbeidstijd hebben immers hetzelfde karakter als een arbeidsreglement. Zulks veronderstelt dat elke wijziging in arbeidsregeling en uurrooster eveneens moet worden aangemeld in het LIMOSA-systeem. Het ontwerp van koninklijk besluit geeft onvoldoende aan op welke wijze en volgens welke procedure dergelijke wijzigingen moeten worden gemeld.

De leden die de werkgeversorganisaties vertegenwoordigen herinneren eraan dat de eenvoud van het systeem primordiaal is voor het welslagen en de efficiëntie van deze maatregel. Een eenvoudig systeem moet ervoor zorgen dat de buitenlandse werkgevers/zelfstandigen zich naar behoren van hun verplichtingen kwijten, zodat de melding niet systematisch op de schouders van de Belgische operatoren komt te liggen.

Zij twifelen aan de pertinentie en de noodzaak om deze gegevens in de melding op te nemen. De vereiste om bovendien ook elke wijziging van deze gegevens via die weg te melden, is een nieuw element dat volgens hen te ver gaat. Dit is in de praktijk onwerkbaar en zal uitmonden in een puur formalisme. De maatregel dreigt hierdoor bovendien mogelijks zijn karakter van een loutere melding te verliezen.

Zij verzetten zich zeker niet tegen controle op de naleving van de Belgische regels inzake arbeidsduur door buitenlandse werkgevers die werknemers in België detacheren, doch dit moet worden gewaarborgd door controles op het terrein. In zoverre het met het oog op die controle noodzakelijk is en als voorwaarde wordt gesteld voor de vrijstelling van het opstellen van het arbeidsreglement waarvan deze werkgevers zullen genieten, om deze gegevens mee te delen zodat de inspectiediensten er zicht op hebben, dient dit op de meest eenvoudige wijze te gebeuren. Desgevallend moet de mogelijkheid worden voorzien om dit op een andere, meer geschikte manier dan via LIMOSA te doen.

In elke geval kan de Belgische gebruiker niet voor de controle op de melding van de wijziging van deze gegevens verantwoordelijk worden gesteld, daar hij niet geacht kan worden van deze wijzigingen op de hoogte te zijn.

Artikel 5

De Raad constateert dat artikel 5 van het ontwerp van koninklijk besluit de mogelijkheid geeft om voor gedetacheerde werknemers of gedetacheerde zelfstandigen die regelmatig werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van België en één of meerdere andere landen en niet woonachtig zijn in België, de melding die moet gebeuren op basis van de artikelen 140 en 154 van de programmawet (I) van 27 december 2006 te doen voor hun werkzaamheden gedurende een periode van 12 maanden.

- Artikel 5, eerste lid van het ontwerp van koninklijk besluit somt de gegevens op die onder andere moeten opgenomen worden in deze melding.

Wat deze gegevens betreft, merkt de Raad, ten eerste, op dat voor gedetacheerde werknemers die regelmatig werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van België en één of meerdere andere landen en niet woonachtig zijn in België, de melding onder andere hun wekelijkse arbeidsduur moet bevatten (artikel 5, eerste lid).

Hij verwijst terzake naar hetgeen hiervoor werd gesteld met betrekking tot het artikel 4 van het ontwerp van koninklijk besluit.

Ten tweede, is hij van oordeel dat het niet aanvaardbaar is dat de gegevens die de melding voor deze personen moet bevatten ten exemplatieve titel zijn opgesomd ("onder andere"), aangezien strafsancities staan op het niet naleven van deze verplichting (artikel 157 van de programmawet (I) van 27 december 2006).

- De Raad merkt bovendien op dat lid 4 van artikel 5 van het ontwerp van koninklijk besluit de notie “regelmatig werkzaamheden uitoefenen op het grondgebied van België en één of meerdere andere landen” definieert als “een activiteit die structureel in verschillende landen wordt uitgeoefend waarvan een substantieel deel in België, waardoor de betrokken persoon frequent korte periodes in België voor beroepsredenen aanwezig is”.

In het verslag aan de Koning worden twee voorbeelden gegeven van wat onder “een substantieel deel in België” moet verstaan worden. In het ene geval gaat het om 60 % van de werkzaamheden in België; in het andere geval om 70 % van de werkzaamheden.

De Raad is van oordeel dat het verslag aan de Koning zodanig zou moeten worden aangepast dat het duidelijk is dat ook een lager percentage van werkzaamheden in België (zoals 30 %) volstaat om een melding voor 12 maanden op basis van artikel 5 van het ontwerp van koninklijk besluit te kunnen doen.

3. Bemerkingen met betrekking tot artikel 9

De Raad constateert dat het artikel 9 van dit ontwerp van koninklijk besluit tot doel heeft uitvoering te geven aan artikel 156 van de programmawet (I) van 27 december 2006 door te bepalen welke de bevoegde inspectiediensten zijn die op de naleving van de wet en zijn uitvoeringsbesluiten moeten toezien.

Hij merkt op dat de omschrijving van deze inspectiediensten niet steeds volledig accuraat is en dat er ook verschillen in de formuleringen zijn tussen de Nederlandse en de Franse tekst. Zo wordt er in het Nederlands gesproken van “ambtenaren” en “controleambtenaren”, terwijl er in het Frans “les contrôleurs et inspecteurs” staat.

Verder is de Raad van oordeel dat de formulering van het tweede lid van artikel 9 van het ontwerp van koninklijk besluit onvoldoende nauwkeurig is. Hij stelt voor de tekst als volgt aan de passen : “Indien een van deze aangewezen ambtenaren feiten vaststelt die onder de bevoegdheid vallen van een andere dienst belast met het toezicht op de huidige wet, dan maakt deze ambtenaar onmiddellijk aan de bevoegde controledienst de elementen over die nodig zijn voor de vaststelling van de inbreuk.”

4. Voorstel tot invoeging van een nieuw artikel 11

De Raad constateert dat het artikel 163, eerste lid, van de programmawet (I) van 27 december 2006 bepaalt dat de RSZ en het RSVZ een gegevensbank van gedetacheerde werknemers, zelfstandigen en stagiairs bijhoudt, waarin, volgens de nadere regels bepaald door de Koning, gegevens worden opgenomen afkomstig van andere instanties.

Hij stelt voor om in het ontwerp van koninklijk besluit een nieuw artikel 11 op te nemen dat uitvoering geeft aan deze bepaling door te vermelden dat de mededeling door andere instanties van gegevens die in de gegevensbank bedoeld in artikel 163 eerste lid, van de programmawet (I) van 27 december 2006, moeten worden opgenomen, geschiedt via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid.

B. Ontwerp van koninklijk besluit betreffende het bijhouden van bepaalde sociale documenten voor gedetacheerde werknemers

1. Bemerking met betrekking tot artikel 1

De Raad constateert dat artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit de periode bepaalt waarin de werkgevers die werknemers op het Belgisch grondgebied detacheren vrijgesteld zijn van het opstellen van bepaalde sociale documenten.

Hij stelt evenwel vast dat de verwijzingen in dit artikel naar de bepalingen die deze vrijstelling regelen en, meer bepaald, de Koning de opdracht geven de periode ervan vast te stellen (aangepast door de Programmawet (I) van 27 december 2006), niet volledig correct zijn.

Zo zou in artikel 1 van het ontwerp van koninklijk besluit moeten verwezen worden naar :

- het artikel 15 bis, § 2 van de wet van 12 april 1965 (in plaats van naar artikel 15 bis, § 4);

- het artikel 6 quater en artikel 6 quinquies van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 (en niet enkel naar artikel 6 quater);
- het artikel 8, eerste lid van de wet van 5 maart 2002 tot omzetting van de richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 (en niet naar artikel 8, § 1).

2. Bemerking met betrekking tot artikel 2

De Raad constateert dat artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit bepaalt dat de werknemers voor wie de werkgever is vrijgesteld van het opstellen en het bijhouden van de individuele rekening of de loonafrekening diegenen zijn die opgesomd zijn in artikel 1, 4° tot 10° van het eerste voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

Hij is van oordeel dat dit artikel geherformuleerd dient te worden.

Immers, op basis van het nieuw artikel 6 quinquies van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, ingevoegd door artikel 145 van de Programmawet (I) van 27 december 2006, en het nieuw artikel 15bis, § 2 van de wet van 12 april 1965, ingevoegd door artikel 148 van de Programmawet (I) van 27 december 2006, is een werkgever die werknemers naar België detacheert niet verplicht om gedurende een bepaalde periode de individuele rekening en de loonafrekening op te stellen en bij te houden, wanneer hij een afschrift van documenten die voorgeschreven zijn door de wetgeving van het land van herkomst en die vergelijkbaar zijn aan de individuele rekening en de loonafrekening ter beschikking houdt van de betrokken inspectiediensten, op hun verzoek.

De vrijstelling (onder bepaalde voorwaarden) van de werkgever die werknemers naar België detacheert ten aanzien van de verplichting tot het opstellen en het bijhouden van de individuele rekening en de loonafrekening bestaat dus op basis van de wet.

De bedoeling van artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit kan duidelijk niet zijn om deze vrijstelling te beperken tot de werknemerscategorieën opgesomd in artikel 1, 4° tot 10° van het eerste voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

De bedoeling van artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit is volgens de Raad om uitvoering te geven aan artikel 6 quinquies van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978, en artikel 15bis, § 2, van de wet van 12 april 1965, daar waar deze bepalen dat de werkgevers door de Koning van de verplichting vergelijkbare documenten ter beschikking te houden kunnen worden vrijgesteld, volgens de voorwaarden die de Koning bepaalt, rekening houdend met de beperkte duur van hun activiteiten in België of de bijzondere aard van deze activiteiten.

De Raad is daarom van oordeel dat artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit zo zou moeten geherformuleerd worden dat het duidelijk is dat de werkgevers die werknemers naar België detacheren vrijgesteld zijn van de verplichting vergelijkbare documenten ter beschikking te houden van de betrokken inspectiediensten, opgenomen in artikel 6 quinquies van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 en artikel 15bis, § 2, van de wet van 12 april 1965, voor de werknemerscategorieën die opgesomd zijn in artikel 1, 4° tot 10° van het eerste voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.

Indien het voorstel van de Raad met betrekking tot artikel 1, 4° van het eerste voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit wordt weerhouden, zou in artikel 2 van het ontwerp van koninklijk besluit moeten verwezen worden naar de werknemerscategorieën die opgesomd zijn in artikel 1, 4° tot 11° van het eerste voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit.
